

ತೀರಿಕೊಂಡು ಹದಿನ್ಯೆದು ವರ್ಷ ಆಗೈತೆ. ಜೆವ್ಯಾಕ್ಕೆ ಏನೂ ಆಥಾರ ಇಲ್ಲ. ಹೆಗಾರು ಮಾಡಿ ಇವಳಿಗೂ ಪೇಸೋಶನ್ ಬರಂಗೆ ಮಾಡಿ' ಅಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, 'ಅವ್ಯಿಗೆ ರಿಟ್ಯೇರಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ಅಯ್ಯು. ಈಗ ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಾಟ್‌ ಅಟ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಗ್ಗಿಟ್ಟಿಲ್ಲ... ಈ ಮಹಡಿಗಿ ಹೆಸರೆನ್ನು?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. 'ವಿಶೇಜಾ' ಅಂದ ಮಾವು. ಅವು ನಂಗೆ ಬ್ಯೇದರು... 'ಏನಮ್ಮೆ ನಿಗೆನ್ನು ವರ್ಷ? ಇಷ್ಟು ಚೆಕ್ಕ ಮಹಡಿಗೆ ರಿಟ್ಯೇರ್‌ಟಿಗೆ ಬಂದಿರೋ ಗುಡಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದ ಮಾಡಿದ್ದಿರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಬುಧಿ ಇಲ್ಲ? ನಿಗಾದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗೇದೆವೆನ್ನು? ಎಪ್ಪು ವರ್ಷ ನಿನ್ನ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಮುವಾತ್ತೆದು ಅಂದೆ. ಈಗೆನೂ ಮಾಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಹೆಸರನ್ನ ಪೇಸೋಶನ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತಾರ್‌ರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪೇಸೋಶನ್ ಕೊಡುತ್ತೆ. ನಿವೇ ನೋಡಿ ಅಂತ ಆ ಬುಕ್ಕು ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದ್ದು. ಮಿಯಾ ಜೂತೆ ಅಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಹೆಚ್ಚೆ ಹೋಟೋ ಎರಡನೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಹೋಟೋಗಳು ಇದ್ದು. ನನ್ನ ಹೋಟೋ ಹೆಸರು ಎರಡೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವಾಗ ಅವೆಂದೆಯ ತಳಮಳವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಡ್ಡಂಡಿಇದು ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಂತು. 'ಸರಿ ಆಮೇಲೇನಾಯಿತು?' ಎಂದ ಘಾತುಮ್ಮೆಗೆ ಸಿದುಹುತ್ತೆ, 'ಇನ್ನೇನಾಗುತ್ತೆ... ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ್ರಂಗೆ ಬ್ಯೇದರು' ಎಂದ ಮಗಳಿಗೆ, 'ಅದೇನು ಬ್ಯೇದರು ಅದನ್ನ ಹೇಳು' ಎಂದು ಘಾತುಮ್ಮೆ ಸಿದುಕಿದಲ್ಲ.

'ಅವರಂದು... ಇಲ್ಲಿಯಾಸ್ ಪಾಶಾನ ಕೊನೆ ಹೆಡತಿ 35 ವರ್ಷದವರು. ಈಗ ನಿವು 3 ಜನರಿಗೂ ಪೇಸೋಶನ್ ಹಂಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಇನ್ನು ಎಪ್ಪು ವರ್ಷ ಪೇಸೋಶನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಸರ್ಕಾರ? ನಿಮಿಗಿಗೆ ಮೂರವ್ಯಾದ್ಯಾದು... ಕಡೆ ಪಕ್ಕ ಇನ್ನಾಗಿ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಅಂದ್ರ ಇಲ್ಲಿಯಾಸ್ ಪಾಶಾ ಸತ್ತು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದ ತನಕೆ... ಎಲ್ಲ ತೆಗೆದಾರರ ಹಣ' ಎಂದು ನಗಾದಿದರು. ಆ ನಗುವಿನ ವ್ಯಾಗ್ನಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಭಾವಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಂತೆ ಅಪಮಾನಿತಳಿಗಿದ್ದಳು ವಿಶೇಜಾ.

'ಮತ್ತೆ ಏನು ಮಾಡದು ಈಗ? ಹಂಗಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಬರಕ್ಕಿಲ್ಲ ಪೇಸೋಶನ್ನು' ಎಂದು ಆತಂಕಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ

ತಾಯಿಗೆ, 'ಏನಾಗುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮ ಅವು ಹೇಳಿದ್ದು... ಈಗಲ್ಲ ಆಗುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಮದ್ದ ಸರ್ಕಿಫಿರ್‌ಟ್‌ ತಂದು ಕೊಡಿ. ನಾನೇ ಬೇಕಾದ್ದೆ ಕೊಳ್ಳಬೇಗೆ ಕಳಿಸ್ತುನಿ ಕೊಟ್ಟಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆದೆಂತ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸ್ಪು ಸೇರಿಸಬಹುದು ಮೊದ್ದು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬ್ಯಾಂಬಿ ಅಂದು' ಎಂದಳು ಉಗುಳು ನುಗುತ್ತಾ.

ತನ್ನ ಮಗಳು ವಿಶೇಜಾಳ ಮದುವೆಯ ಆ ದಿನಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತಾ ಎದೆಯೋಳಿಗೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಣ ಶುರುವಾಯ್ದು ಘಾತುಮ್ಮೆಗೆ. ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಏರೆಪರ್ ರೀಡಿಗಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವಣ್ಣನವರು ವರ್ಗವಾಗಿ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇಲಿಯಾಸ್ ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಿನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಸಣ್ಣ ಸುಖವೂ ಇರಲ್ಲಿ ಘಾತುಮ್ಮೆಗೆ. ಮೌದಲ ಬಾರಿ ಅವರು ಬಂದಾಗ ತಾಯಿ ಮಗಳಿಬ್ಬರು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಹೆಸೆಯುತ್ತಾ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಘಾತುಮ್ಮೆ ಗಂಡ ಹಸನ್ ಹಗ್ಗ ಹೆಸೆಯುವ ಕಾಯಿಕದಲ್ಲಿ ಲಾಗಾಯ್ದಿನಂದ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಇದ್ದೊಂದು ತುಂಡು ಹೊಲ ಯಾವಾಗಲೋ ಕಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕುಟುಂಬ. ದುಬಾಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಜನಪೇ ಆದ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರವಂತರೊಬ್ಬರು ಬಿಡವರಿಗೆಂದ ಜಾಂದಾಳ್ ಕೊಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸಾಲು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಇವರಿಗೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಪ್ರತ್ಯೇಕಾದರೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆ. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಅಂಗಳ. ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿಪ್ಪ ಜಾಗಿ... ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕತ್ತಾಳೆ ನಾರುತಂದು ಹಗ್ಗಹೆಸೆದು ಮಾರುವುದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟಿ ಹೊರೆಯುವ ಕುಟುಂಬವು. ನಾರಿಗಾಗಿ ಕತ್ತಾಳೆ ಕಡಿದುತಂದು ಕೊಟ್ಟಿರೆ ತೊಟ್ಟಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ ಕೊಳೆಯಿಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಘಾತುಮ್ಮೆ ವಿಶೇಜಾಳ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಮಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಅವಳ ಕುರಿತಾದ ಕನಸುಗಳೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಂಡಹೆಡತಿಗೆ. ಬಂತನಕ್ಕೆ ಕನಸುಗಳಿರಬಾರದೆಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಮಗಳು ವರುಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವಾಗ ದಳಾಳಾಗಳ ಮೂಲಕ ವರಾನ್ನೆಣಕೆ